

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 77 0 P 065946 23 Rev 2
Banjaluka, 04.05.2023. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Biljane Tomić, kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Biljane Majkić Marinković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca G.M. iz P., koga zastupa punomoćnik K.D., advokat iz B.L. protiv tuženih C.o. d.d. Lj., koga zastupa punomoćnik M.A., advokat iz B.L. i K.S. iz L. – G., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženog C.o. d.d. Lj., izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Prijedoru broj 77 0 P 065946 22 Gž 3 od 07.10.2022. godine, na sjednici održanoj dana 04.05.2023. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Prijedoru broj 77 0 P 065946 18 P 2 od 25.02.2020. godine obavezani su tuženi da tužiocu solidarno isplate na ime naknade materijalne štete:

- iznos od 1.200,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2013. godine pa do isplate
- iznos od 6.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2014. godine pa do isplate
- iznos od 6.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2015. godine pa do isplate
- iznos od 15.345,35 KM sa zakonskom zateznom kamatom kako slijedi:

- na iznos od 266,04 KM počev od 01.02.2015. godine do isplate
- na iznos od 256,00 KM počev od 01.03.2015. godine do isplate
- na iznos od 256,00 KM počev od 01.04.2015. godine do isplate
- na iznos od 256,00 KM počev od 01.05.2015. godine do isplate
- na iznos od 256,00 KM počev od 01.06.2015. godine do isplate
- na iznos od 256,00 KM počev od 01.07.2015. godine do isplate
- na iznos od 256,00 KM počev od 01.08.2015. godine do isplate
- na iznos od 202,00 KM počev od 01.09.2015. godine do isplate
- na iznos od 256,00 KM počev od 01.10.2015. godine do isplate
- na iznos od 256,00 KM počev od 01.11.2015. godine do isplate
- na iznos od 256,00 KM počev od 01.12.2015. godine do isplate
- na iznos od 256,00 KM počev od 01.01.2016. godine do isplate
- na iznos od 290,00 KM počev od 01.02.2016. godine do isplate

-na iznos od 290,00 KM počev od 01.03.2016. godine do isplate
-na iznos od 290,00 KM počev od 01.04.2016. godine do isplate
-na iznos od 290,00 KM počev od 01.05.2016. godine do isplate
-na iznos od 290,00 KM počev od 01.06.2016. godine do isplate
-na iznos od 290,00 KM počev od 01.07.2016. godine do isplate
-na iznos od 251,27 KM počev od 01.08.2016. godine do isplate
-na iznos od 251,27 KM počev od 01.09.2016. godine do isplate
-na iznos od 251,27 KM počev od 01.10.2016. godine do isplate
-na iznos od 251,27 KM počev od 01.11.2016. godine do isplate
-na iznos od 251,27 KM počev od 01.12.2016. godine do isplate
-na iznos od 251,27 KM počev od 01.01.2017. godine do isplate
-na iznos od 319,27 KM počev od 01.02.2017. godine do isplate
-na iznos od 319,27 KM počev od 01.03.2017. godine do isplate
-na iznos od 319,27 KM počev od 01.04.2017. godine do isplate
-na iznos od 319,27 KM počev od 01.05.2017. godine do isplate
-na iznos od 319,27 KM počev od 01.06.2017. godine do isplate
-na iznos od 319,27 KM počev od 01.07.2017. godine do isplate
-na iznos od 319,27 KM počev od 01.08.2017. godine do isplate
-na iznos od 319,27 KM počev od 01.09.2017. godine do isplate
-na iznos od 319,27 KM počev od 01.10.2017. godine do isplate
-na iznos od 319,27 KM počev od 01.11.2017. godine do isplate
-na iznos od 313,52 KM počev od 01.12.2017. godine do isplate
-na iznos od 313,52 KM počev od 01.01.2018. godine do isplate
-na iznos od 262,52 KM počev od 01.02.2018. godine do isplate
-na iznos od 262,52 KM počev od 01.03.2018. godine do isplate
-na iznos od 262,52 KM počev od 01.04.2018. godine do isplate
-na iznos od 262,52 KM počev od 01.05.2018. godine do isplate
-na iznos od 254,36 KM počev od 01.06.2018. godine do isplate
-na iznos od 255,71 KM počev od 01.07.2018. godine do isplate
-na iznos od 250,03 KM počev od 01.08.2018. godine do isplate
-na iznos od 250,03 KM počev od 01.09.2018. godine do isplate
-na iznos od 250,03 KM počev od 01.10.2018. godine do isplate
-na iznos od 250,03 KM počev od 01.11.2018. godine do isplate
-na iznos od 250,03 KM počev od 01.12.2018. godine do isplate
-na iznos od 250,03 KM počev od 01.01.2019. godine do isplate
-na iznos od 250,03 KM počev od 01.02.2019. godine do isplate
-na iznos od 244,98 KM počev od 01.03.2019. godine do isplate
-na iznos od 244,98 KM počev od 01.04.2019. godine do isplate
-na iznos od 244,98 KM počev od 01.05.2019. godine do isplate
-na iznos od 239,34 KM počev od 01.06.2019. godine do isplate
-na iznos od 243,57 KM počev od 01.07.2019. godine do isplate
-na iznos od 243,57 KM počev od 01.08.2019. godine do isplate
-na iznos od 238,81 KM počev od 01.09.2019. godine do isplate
-na iznos od 238,81KM počev od 01.10.2019. godine do isplate
sve u roku od trideset dana, dok je tužilac odbijen sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva do traženih 50.221,00 KM.

Obavezani su tuženi da tužiocu na ime rente solidarno isplaćuju mjesečno iznos od 238,81 KM počev od 30.09.2019. godine pa ubuduće dok za to budu postojali zakonski uslovi, sa zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedini mjesečni obrok počev od petog u mjesecu za prethodni mjesec do isplate i to tako što će dospjele mjesečne iznose platiti u roku od trideset dana, a nedospjele do petog u mjesecu za prethodni mjesec.

Odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da mu tuženi solidarno isplate na ime naknade materijalne štete u vidu troškova liječenja paušalni iznos od 500,00 KM, na ime troškova prevoza paušalni iznos od 1.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom na ukupan iznos od 1.500,00 KM tekućom od 08.06.2012. godine, kao neosnovan.

Naloženo je tuženima da tužiocu na ime troškova parničnog postupka solidarno isplate iznos od 7.402,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do isplate u roku od trideset dana.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Prijedoru broj 77 0 P 065946 22 Gž 3 od 07.10.2022. godine žalba tužioca je djelimično usvojena i presuda Osnovnog suda u Prijedoru broj 77 0 P 065946 18 P 2 od 25.02.2020. godine je preinačena u stavu 4. izreke, tako što su tuženi C.o. d.d. i K.S. obavezani da tužiocu na ime troškova parničnog postupka solidarno isplate iznos od 8.289,68 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do isplate u roku od 30 dana.

U preostalom dijelu žalba tužioca, kao i žalba tuženog C.o. d.d. su odbijene i prvostepena presuda je potvrđena.

Odbijen je zahtjev tužioca i tuženog C.o. d.d. za naknadu troškova žalbenog postupka.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tuženi C.o. d.d. (u daljem tekstu prvotuženi), zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, drugostepena presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da mu tuženi solidarno isplate na ime naknade materijalne štete zbog izgubljene zarade za period od 08.06.2012. godine do 30.09.2019. godine iznos od ukupno 50.221,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 24.10.2019. godine do isplate, zahtjev za isplatu buduće štete u vidu rente u mjesečnom iznosu od 238,81 KM počev od 30.09.2019. godine pa ubuduće dok za to budu postojali zakonski uslovi, sa zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedini mjesečni obrok od 5. u mjesecu za prethodni mjesec do isplate, te zahtjev za naknadu materijalne štete na ime troškova liječenja u paušalnom iznosu od 500,00 KM i na ime troškova prevoza u paušalnom iznosu od 1.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 08.06.2012. godine do isplate, uz naknadu troškova parničnog postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da se dana 08.06.2012. godine na području opštine P. dogodila saobraćajna nezgoda u kojoj su učestvovali tužilac i tuženi K.S. (u daljem tekstu drugotuženi); da je pravosnažnom presudom Osnovnog suda u

Prijedoru broj 77 90 K 52864 13 Kps od 07.11.2013. godine drugotuženi oglašen krivim zbog krivičnog djela ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 210. stav 1. KZ Republike Srpske, jer se, upravljajući teretnim motornim vozilom, nije zaustavio, iako je bio obavezan saobraćajnim znakom „stop“ i na taj način oduzeo pravo prvenstva vozilu kojim je upravljao tužilac; da je vozilo kojim je upravljao drugotuženi u trenutku prouzrokovanja saobraćajne nezgode bilo kod prvotuženog osigurano od autoodgovornosti; da je u ovoj saobraćajnoj nezgodi tužilac zadobio ozljede glave, vratne kičme i desne podlaktice, koje se prema nalazu vještaka medicinske struke kvalifikuju kao teške tjelesne povrede, usljed kojih tužilac nakon povrede nije u mogućnosti obavljati bilo kakve poslove, jer je usljed zadobijenih povreda kod tužioca došlo do djelimične oduzetosti ruku i nogu, tzv. „tetra pareze“, zbog čega nije sposoban da se bavi nekim oblikom privređivanja, ali da je sposoban da obavlja osnovne životne potrebe; da je prvotuženi tužiocu u vansudskom postupku isplatio na ime naknade nematrijalne štete po osnovu pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha i pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjena životne aktivnosti iznos od ukupno 30.000,00 KM i na ime troškova liječenja i prevoza iznos od 5.238,00 KM; da je rješenjem Fonda ... RS - Filijala P. broj ... od 18.08.2015. godine tužilac ostvario pravo na srazmjernu invalidsku penziju počev od 10.12.2014. godine, nakon što mu je nalazom, ocjenom i mišljenjem Organa za vještačenje u prvom stepenu Fonda ... RS od 10.12.2014. godine utvrđen gubitak radne sposobnosti kao posljedica saobraćajne nezgode od 08.06.2012. godine; da iz isklaza tužioca proizlazi da je u periodu od 2009. godine pa do polovine 2012. godine odlazio sezonski na rad u H. u U. na plantaži paradajza na poljoprivrednom dobru u privatnom vlasništvu, da se radilo o radu “na crno” bez zasnivanja radnog odnosa, u trajanju od 5 mjeseci tokom godine i to tako što je tri i po mjeseca u proljeće radio na pripremi sadnje i sadnji paradajza i mjesec i po u jesen učestvovao u branju paradajza, masline i grožđa, gdje je ostvarivao zaradu u visini od najmanje 6.000,00 KM za period cijele godine; da svjedoci B. i R. J. koji su i sami sezonski radili sa tužiocem, potvrđuju iskaz tužioca i oko vremena kada je bio radno angažovan na toj plantaži, načina rada, obima poslova, smještaja, dogovora sa poslodavcem oko plaćanja, visine zarade, da su bili plaćeni po 25 kuna za sat, da su imali plaćen jedan obrok, da im je poslodavac plaćao polovinu troškova smještaja, te da su prema izjavi svjedoka B.J. za angažman u proljetnim mjesecima i u jesen dobijali između 6.000, KM i 8.000,00 KM, dok svjedok B.J. navodi da su zarađivali 6.500,00 i 8.000,00 KM; da je prema nalazu vještaka ekonomske struke prosječna isplaćena neto plata u RS za nižu stručnu spremu (koju ima tužilac) iznosi za godinu 2012. – 525,00 KM, za godinu 2013. – 509,00 KM, za godinu 2014. – 469,00 KM, za godinu 2015. - 472,00 KM, za godinu 2016. - 506,00 KM, za godinu 2017. - 574,00 KM i za godinu 2018. - 523,00 KM, da izgubljena zarada tužioca za period 08.06.2012. godine do 01.01.2015. godine iznosi ukupno 15.244,00 KM, a u periodu 01.01.2015- 30.09.2019. godine 15.345,35 KM, što se odnosi na razliku između prosječne isplaćene neto plate u RS za nižu stručnu spremu i mjesečnih iznosa isplaćenih tužiocu na ime invalidske penzije, prikazanih u tabeli nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke, što predstavlja iznos od ukupno 30.589,35 KM, te da obračunata zakonska zatezna kamata za isti period iznosi 19.631,80 KM.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je poklonio vjeru iskazu tužioca i svjedoka, te je našao dokazanom činjenicu da je tužilac u periodu 2009. godine pa do polovine 2012. godine odlazio sezonski na rad u H., gdje je ostvarivao zaradu u visini od najmanje 6.000,00 KM za jednu kalendarsku godinu.

Kako je tužilac zbog povrede izgubio zaradu koju bi po redovnom toku stvari ostvario za 2012. godinu (za mjesec u jesen te godine), te za godine 2013. i 2014, prvostepeni sud zaključuje da je osnovan zahtjev za naknadu štete u iznosu od 1.800,00 KM za godinu 2012, te po 6.000,00

KM za 2013. i 2014. godinu i da zakonska zatezna kamata na navedene iznose počinje teći od prvog dana naredne godine.

Polazeći od toga da je tužilac ostvario pravo na invalidsku penziju počev od 10.12.2014. godine, kada je utvrđen gubitak radne sposobnosti tužioca kao posljedica povreda zadobijenih u saobraćajnoj nesreći i isti izgubio svaku mogućnost da radi i privređuje, prvostepeni sud zaključuje da tužiocu od tada pa ubuduće tužiocu pripada pravo na rentu u visini razlike između prosječne plate u RS za radnike sa nižom stručnom spremom i visine invalidske penzije koju prima zaključno sa danom 30.09.2019. godine kada je obavljeno vještačenje, koja iznosi mjesečno 238,81 KM.

Cijeneći da iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke proizlazi da je prosječna isplaćena neto plata u RS za nižu stručnu spremu (koju ima tužilac) za godinu 2015. - 472,00 KM, za godinu 2016. - 506,00 KM, za godinu 2017. - 574,00 KM i za godinu 2018. - 523,00 KM, te da je tužilac počev od dana 01.01.2015. godine ostvario pravo na srazmjern dio invalidske penzije u visini od 216,00 KM, a od septembra 2016. godine ostavrio pravo na penziju iz H. u visini od 38,73 KM, koja za posljednji mjesec iznosi 41,19 KM, da je vještak ekonomske struke izračunao razliku između prosječne isplaćene neto plate u RS za nižu stručnu spremu i mjesečnih iznosa isplaćenih tužiocu na ime invalidske penzije za period 01.01.2015. - 30.09.2019. godine u iznosu od ukupno 15.345,35 KM, po mišljenju prvostepenog suda taj iznos odgovara izgubljenom zaradi tužioca za period 01.01.2015. godine – 30.09.2019. godine, na koji iznos mu za svaki pojedini mjesec pripada zakonska zatezna kamata počev od prvog dana narednog mjeseca za protekli mjesec.

Zahtjev tužioca za naknadu štete na ime troškova prevoza u iznosu od 1.000,00 KM i troškove liječenja u visini od 500,00 KM prvostepeni sud je odbio cijeneći da nema mjesta dosuđivanju paušalnog iznosa ovih troškova iz razloga što tužilac raspolaže računima i što mu je u vansudskom postupku prvotuženi već na ime naknade troškova liječenja i prevoza isplatio novčani iznos, a tužilac veće troškove po tom osnovu od onih isplaćenih nije dokazao.

Slijedom navedenog prvostepeni sud je odlučio kao u izreci prvostepene presude pozivom na odredbe člana 186, 188. stav 1. i 195. stav 1. i 2. Zakona o obligacionim odnosima („Sl. list SFRJ“ broj 29/78, 39/85 i 57/89, te „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04, u daljem tekstu ZOO).

Drugostepeni sud je žalbu tužioca djelimično usvojio i presudu Osnovnog suda u Prijedoru broj 77 0 P 065946 18 P 2 od 25.02.2020. godine preinačio u stavu 4. izreke, tako što su tuženi C.o. d.d. i K.S. obavezani da tužiocu na ime troškova parničnog postupka solidarno isplate iznos od 8.289,68 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do isplate, a u preostalom dijelu žalba tužioca, kao i žalba tuženog C.o. d.d. su odbijene i prvostepena presuda potvrđena temeljem odredbe člana 229. stav 4. i člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Pobijana presuda je pravilna.

Nije sporno da je tužilac u saobraćajnoj nezgodi koja se dogodila dana 08.06.2012. godine na području opštine P., zadobio ozljede glave, vratne kičme i desne podlaktice, koje se prema nalazu vještaka medicinske struke kvalifikuju kao teške tjelesne povrede, usljed kojih tužilac nakon povrede nije u mogućnosti obavljati bilo kakve poslove, jer je usljed zadobijenih povreda kod

tužioca došlo do djelimične oduzetosti ruku i nogu, tzv. „tetra pareze“, zbog čega nije sposoban da se bavi nekim oblikom privređivanja, ali da je sposoban da obavlja osnovne životne potrebe.

Pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Prijedoru broj 77 90 K 52864 13 Kps od 07.11.2013. godine tuženi K.S. je oglašen krivim zbog krivičnog djela ugrožavanje javnog saobraćaja jer je do nesreće došlo zbog toga što je oduzeo pravo prvenstva vozilu kojim je upravljao tužilac. Vozilo kojim je upravljao ovaj tuženi u trenutku prouzrokovanja saobraćajne nezgode, je bilo kod tuženog C.o. osigurano od autoodgovornosti zbog čega je tužiocu u vansudskom postupku isplatio na ime naknade nematerijalne štete po osnovu pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha i pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od ukupno 30.000,00 KM i na ime troškova liječenja i prevoza iznos od 5.238,00 KM.

Takođe, nije sporno ni da je prema rješenju Fonda ... RS - Filijala P. od 18.08.2015. godine tužilac ostvario pravo na srazmjernu invalidsku penziju počev od 10.12.2014. godine, nakon što je nalazom, ocjenom i mišljenjem Organa za vještačenje u prvom stepenu Fonda ... RS od 10.12.2014. godine utvrđen kod tužioca gubitak radne sposobnosti kao posljedica saobraćajne nezgode od 08.06.2012. godine.

Tužilac koji je NK radnik, u vrijeme kada se dogodila saobraćajna nezgoda nije bio zaposlen, te je tvrdio da je u periodu od februara 2009. godine pa do 2012. godine kada je došlo do nezgode, radio „na crno“ u RH, na poljoprivrednom dobru u U., na sadnji paradajza, branju grožđa i maslina, da je tom prilikom ostvarivao zaradu od 6.000,00 KM do 8.000,00 KM u sezoni koja je trajala otprilike pet mjeseci, te da zbog nezgode nema više mogućnosti da ostvaruje bilo kakvu zaradu, zbog čega traži da mu tuženi solidarno nadoknade štetu u vidu izgubljene zarade koju je pretrpio od nastanka saobraćajne nesreće, te buduću zaradu koju je spriječen da ostvaruje.

Kako zbog pretrpljenih povreda i narušenog zdravlja ne može da ostvaruje zaradu koju je ostvarivao do povrede, tužilac temeljem odredbe člana 195. ZOO, traži da mu tuženi (prvotuženi kao osiguravač i drugotuženi kao lice koje je skrivilo saobraćajnu nezgodu) solidarno isplate na ime naknade materijalne štete zbog izgubljene zarade za period od 08.06.2012. godine do 30.09.2019. godine iznos od ukupno 50.221,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 24.10.2019. godine do isplate, te da mu na ime buduće štete isplaćuju mjesečni iznos od 238,81 KM počev od 30.09.2019. godine pa ubuduće dok za to budu postojali zakonski uslovi.

Pod zaradom se, u smislu odredbe člana 195. ZOO, podrazumijeva svaka imovinska korist koja se postiže radom, koju bi oštećeno lice izvjesno ostvarilo tada i ubuduće, kada se imaju u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja.

Izgubljena zarada do momenta presuđenja nema karakter rente iako je određena periodično (najčešće mjesečno) po obrocima. Ona je u suštini jednokratna naknada štete.

Renta je naknada buduće trajne štete koja će se realizovati po donošenju presude koja se dosuđuje u jednakim mjesečnim iznosima u visini izgubljene zarade u vrijeme prvostepenog presuđenja. Prilikom dosuđivanja rente sud je dužan da vodi računa o okolnostima kakvu vrstu poslova je oštećeni radio prije narušavanja zdravlja, koliki bi bili iznosi njegove zarade, o njegovom životnom dobu, kada bi ostvario pravo na starosnu penziju i drugo.

Saglasno odredbi člana 189. ZOO, visina izmakle koristi određuje se u novcu na osnovu novčane vrijednosti dobitka koji bi oštećeno lice ostvarilo da nije bilo štetne radnje ili propuštanja štetnika, imajući u vidu posebne subjektivne i objektivne okolnosti u kojima se oštećeno lice nalazilo. Ta visina se određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke jednaka je visini utvrđenog izostalog dobitka izraženog u novcu. U članu 189. stav 3. ZOO je predviđeno da se pri ocjeni visine izmakle koristi uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem. Iz toga proizlazi da se dobit priznaje samo ako postoji namjera sticanja. Dobit mora biti i izvjesna, što znači da u datim okolnostima mora biti sigurno da će stranka zaista steći dobit.

I po ocjeni ovog suda, tužilac je iskazima svjedoka dokazao da je prije saobraćajne nezgode od 2009. godine, ostvarivao zaradu obavljanjem sezonskog rada, pa je kod njega postojala namjera sticanja dobiti prema redovnom toku stvari prije nezgode, te da bi zaradu na takav način ostvarivao i u budućnosti, što znači da je i očekivana dobit bila izvjesna.

Pogrešno revident smatra da tužilac koji nije bio prijavljen, nije primao platu preko računa, nema pravo na izgublenu zaradu. Izgublenu zaradu mogu činiti primanja iz radnog odnosa (ukoliko je oštećeni u radnom odnosu), prihod od dopunskog rada, gubitak koristi od rada koji je oštećeni obavljao (samom sebi) u poljoprivrednom domaćinstvu, ili prihod ostvaren radom kod drugih lica i drugo. Za zaradu je bitno da nije stečena suprotno prinudnim propisima i moralom.

Tužbenim zahtjevom tužilac traži naknadu materijalne štete zbog izgubljene zarade za period od 08.06.2012. godine do 30.09.2019. godine u iznosu od ukupno 50.221,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 24.10.2019. godine do isplate. Taj iznos odnosi se na izgublenu zaradu od 15.244,00 KM za period 08.06.2012. - 01.01.2015. godine i iznos od 15.345,35 KM za period 01.01.2015. - 30.09.2019. godine, a iznos od 19.631,80 KM na obračunatu zakonsku zateznu kamatu na mjesečne iznose izgubljene zarade za period od 08.06.2012. godine do 30.09.2019. godine.

Neosnovani su prigovori revidenta da je prvostepeni sud sam uređivao tužbeni zahtjev i da nije jasno kako je dosudio iznose izgubljene zarade za 2012., 2013. i 2014. godinu, te da je prekoračen tužbeni zahtjev.

Prvostepeni sud je dao valjano obrazloženje za svoj zaključak, koji je prihvatio pravilnim i drugostepeni sud, da je tužilac u periodu 2009. godine pa do polovine 2012. godine odlazeći na sezonski na rad u H., ostvarivao zaradu u visini od najmanje 6.000,00 KM za jednu kalendarsku godinu, te je temeljem toga, odlučio o visini zarade za period 2012. (za koju godinu izgubljena zarada nije dosuđena za cijelu tu godinu, cijeneći da se nesreća desila 08.06.2012. godine), 2013. i 2014. godinu tako što je za 2012. godinu tužiocu dosudio iznos od 1.200,00 KM, te po 6.000,00 KM za 2013. i 2014. godinu.

Takva visina zarade ne odstupa bitno od izgubljene zarade za ovaj period iskazane u nalazu vještaka ekonomske struke, izračunate prema visini prosječne isplaćene neto plate u RS za nižu stručnu spremu (koju ima tužilac) koja od juna – decembra 2012. godine iznosi 3.508,00 KM, za 2013. godinu 6.108,00 KM i za 2014. godinu 5.628,00 KM.

U pogledu izgubljene zarade za period 01.01.2015. - 30.09.2019. godine tužiocu je pravilno dosuđen iznos od 15.345,35 KM, koji prema nalazu vještaka predstavlja razliku između prosječne

isplaćene neto plate u RS za nižu stručnu spremu i mjesečnih iznosa isplaćenih tužiocu na ime srazmjerne invalidske penzije u tom periodu. Takođe, kako razlika između prosječne isplaćene neto plate u RS za nižu stručnu spremu za septembar 2019. godine i mjesečnog iznosa srazmjerne invalidske penzije iznosi 238,81 KM, jasno je da su nižestepeni sudovi temeljem nalaza vještaka ekonomske struke i ovaj iznos pravilno uzeli kao visinu buduće štete koja pripada tužiocu za svaki mjesec počev od 30.09.2019. godine za ubuduće, dok za to budu postojali zakonski uslovi, pa se prigovori revidenta ukazuju neosnovanim.

Obzirom da se revizijom ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost odluke drugostepenog suda, koja je donesena pravilnom primjenom materijalnog prava, pri čemu nisu počinjene povrede odredaba parničnog postupka, valjalo je, primjenom člana 248. ZPP, donijeti odluku kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Biljana Tomić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić